

Bruselj, 8. marec 2022
(OR. en)

6988/22

LIMITE

JUR 149
ECOFIN 203
DROIPEN 28
CRIMORG 28
COTER 66
CODEC 251
IA 23
FISC 64

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0239 (COD)**

MNENJE PRAVNE SLUŽBE ¹

Zadeva: Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma:

- združljivost predlaganih omejitev velikih gotovinskih plačil s temeljnimi svoboščinami in statusom eurobankovcev kot zakonitega plačilnega sredstva v Uniji

I. UVOD

1. Komisija je 20. julija 2021 predložila Predlog uredbe o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma (v nadaljnjem besedilu: predlog)².

---

¹ Ta dokument vsebuje pravne nasvete, zaščitene s členom 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, ki jih Svet Evropske unije ni javno objavil. V primeru nepooblaščne objave si Svet pridržuje vse pravice.

² COM(2021) 420 final.

2. Namen predloga je med drugim uvesti omejitve velikih gotovinskih plačil. Zlasti člen 59 predloga določa, da lahko osebe, ki trgujejo z blagom ali zagotavljajo storitve, sprejemajo ali izvajajo plačila v gotovini le do zneska 10 000 EUR ali enakovrednega zneska v nacionalni ali tuji valuti, države članice pa lahko sprejmejo ali še naprej uporabljajo nižje mejne vrednosti.
3. Med razpravami v pripravljalnih telesih Sveta so bila zastavljena vprašanja o združljivosti te omejitve s statusom eurobankovcev in eurokovancev kot zakonitega plačilnega sredstva v Uniji in z Listino EU o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
4. V tem mnenju, pripravljenem na zahtevo Delovne skupine finančnih atašejev z dne 26. novembra 2021, so odgovori na ta vprašanja.

II. PRAVNI IN DEJANSKI OKVIR

(a) Predlog

5. Predlog temelji na členu 114 PDEU in je namenjen oblikovanju enotnih pravil EU o ukrepih za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma (člen 1).
6. Zato je del širšega svežnja, ki vključuje tudi Predlog direktive o mehanizmih, ki jih morajo vzpostaviti države članice za preprečevanje uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, in razveljavitvi Direktive (EU) 2015/849³, Predlog uredbe o ustanovitvi organa EU za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma⁴ ter predlog za prenovitev Uredbe (EU) 2015/847, ki razširja zahteve glede sledljivosti na kriptosredstva⁵.

---

³ COM(2021) 423 final.

⁴ COM(2021) 421 final.

⁵ COM(2021) 422 final.

7. Ta sveženj je nadaljevanje dolgoletne politike Unije za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter boj proti njima, ki se je začela leta 1991 s sprejetjem prve direktive EU o preprečevanju pranja denarja. V zadnjih tridesetih letih sta se področje uporabe in vsebina postopoma razširila, skupaj z razvijajočimi se mednarodnimi standardi in vse večjo kompleksnostjo finančnega kriminala.
8. V okviru procesa razvoja te politike je zakonodajalec EU leta 2015 ugotovil, da „višji zneski pri plačilih v gotovini predstavljajo visoko tveganje pranja denarja in financiranja terorizma“⁶, tozadevno pa tudi osebe, ki trgujejo z blagom in jih zadevajo zahteve na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, kadar opravljajo ali prejemajo plačila v gotovini v višini 10 000 EUR ali več, tudi v okviru povezanih plačil. Vendar te zahteve niso vključevale popolne prepovedi uporabe gotovine za plačila nad to mejno vrednostjo.
9. Komisija je menila, da je zaradi nadaljnega razvoja upravičen strožji pristop. Zato je v oceni učinka, ki je priložena predlogu, poudarjeno, da se „[t]veganja, povezana z gotovino, odražajo v dejstvu, da je uporaba gotovine še vedno glavni razlog za poročila o sumljivih transakcijah v finančnem sistemu. Vendar je pri kazenskem pregonu težko dokazati povezavo med gotovino in kriminalnimi dejavnostmi“ (neuradni prevod)⁷.

---

⁶ Uvodna izjava 6 Direktive (EU) 2015/849 z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES („četrti direktiva o preprečevanju pranja denarja“) (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁷ Delovni dokument služb Komisije – Ocena učinka, priložena svežnju o preprečevanju pranja denarja, SWD(2021) 190 final („Ocena učinka“), stran 114.

10. Trenutno je 19 držav članic uvedlo ali uvaja omejitve gotovinskih plačil, od 500 EUR v Grčiji do 10 300 EUR na Češkem ter v povprečni vrednosti približno 4 500 EUR⁸.
11. Vendar Komisija ugotavlja, da različne nacionalne omejitve slabijo učinkovitost nacionalnih mejnih vrednosti glede gotovine, saj se nezakonite dejavnosti iz države članice z omejitvami gotovinskih plačil prestavijo v sosednjo državo, ki ima milejše omejitve ali pa omejitev sploh nima, kar vpliva na skladnost pri uporabi direktive o preprečevanju pranja denarja in izkrivlja konkurenco na notranjem trgu⁹.
12. Komisija je na podlagi tega in potem, ko je ocenila več možnosti za rešitev tega problema, v okviru sedanjega predloga predložila besedilo, s katerim bi se:
- osebam, ki trgujejo z blagom ali zagotavljajo storitve, prepovedalo sprejemati ali izvajati plačila v gotovini nad 10 000 EUR ali v enakovrednem znesku v nacionalni ali tuji valuti, ne glede na to, ali je transakcija izvedena z enim dejanjem ali z več dejanji, za katera kaže, da so povezana (člen 59(1) predloga);
  - omogočilo državam članicam, da po posvetovanju z Evropsko centralno banko sprejmejo nižje omejitve, o katerih se Komisija uradno obvesti. Prav tako se lahko še naprej izvršujejo nižje nacionalne omejitve, ki že obstajajo (člen 59(2) in (3) predloga);
  - opustile tako vzpostavljene gotovinske omejitve v zvezi z plačili med fizičnimi osebami, ki ne delujejo v poklicni vlogi ter plačili ali pologi, izvršenimi v poslovnih prostorih kreditnih institucij (člen 59(4) predloga).

---

⁸ Ocena učinka, str. 112. Poleg tega je Malta za nekatere sektorje uvedla omejitve na plačila v gotovini v višini 10 000 EUR, druge države članice pa so se odločile znižati te omejitve oziroma to nameravajo. V treh primerih (Francija, Italija in Španija) za nerezidente veljajo višje mejne vrednosti (med 10 000 EUR in 15 000 EUR). Medtem ko na Madžarskem in Poljskem omejitve veljajo samo za transakcije med podjetji, pa so nekatere države, kot je Slovenija, določile različne mejne vrednosti za transakcije med podjetji in potrošniki ter transakcije med podjetji. Med državami, ki niso določile nobenih omejitev za gotovinska plačila, Irska in Švedska trgovcem dovoljujeta, da zavrnejo gotovinska plačila.

⁹ Ocena učinka, str. 115.

(b) Veljavne določbe

13. Člen 7 Listine o spoštovanju zasebnega in družinskega življenja določa, da ima „[v]sakdo [...] pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij“.
14. Člen 8 Listine o varstvu osebnih podatkov določa:
- „1. Vsakdo ima pravico do varstva osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo.
2. Osebni podatki se morajo obdelovati pošteno, za določene namene in na podlagi privolitve prizadete osebe ali na drugi legitimni podlagi, določeni z zakonom. Vsakdo ima pravico dostopa do podatkov, zbranih o njem, in pravico zahtevati, da se ti podatki popravijo [...]“.
15. Člen 16 Listine o svobodi gospodarske pobude določa, da je „[s]voboda gospodarske pobude [...] priznana v skladu s pravom Unije ter nacionalnimi zakonodajami in običaji“.
16. Člen 17 Listine o lastninski pravici določa, da ima „[v]sakdo [...] pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa.“.
17. Člen 128(1) PDEU določa, da ima „Evropska centralna banka [...] izključno pravico odobriti izdajanje eurobankovcev v Uniji. Bankovce lahko izdajajo Evropska centralna banka in nacionalne centralne banke. Samo bankovci, ki jih izdajajo Evropska centralna banka in nacionalne centralne banke, so zakonito plačilno sredstvo v Uniji.“

18. V uvodni izjavi 19 Uredbe Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura („Uredba št. 974/98“)¹⁰ je določeno:

„[...] ker omejitve plačil v bankovcih in kovancih, ki so jih iz javnih razlogov določile države članice, niso nezdržljive s statusom bankovcev in kovancev eura kot zakonitega plačilnega sredstva, pod pogojem, da so na razpolago druga zakonska sredstva za poravnavo monetarnih dolgov“.

19. V členu 10 Uredbe št. 974/98 je navedeno:

„Na dan 1. januarja 2002 bodo ECB in centralne banke sodelujočih držav članic spustile v obtok bankovce, imenovane v eurih. Ne glede na člen 15 bodo ti bankovci, izraženi v eurih, edini bankovci s statusom zakonitega plačilnega sredstva v vseh teh državah članicah.“.

III. PRAVNA ANALIZA

a) Združljivost določb o gotovinskih omejitvah s statusom eurobankovcev in eurokovanecv kot zakonitega plačilnega sredstva

20. Prvo vprašanje je, ali bi bila prepoved gotovinskega plačila za zneske, ki presegajo 10 000 EUR, v nasprotju s statusom eurobankovcev in eurokovanecv kot zakonitega plačilnega sredstva, kot je določeno v primarnem in sekundarnem pravu.
21. Status eurobankovcev kot zakonitega plačilnega sredstva je določen v tretjem stavku člena 128(1) PDEU in s skoraj enakimi besedami v tretjem stavku prvega odstavka člena 16 Protokola o ESCB in ECB. Določen je tudi v sekundarni zakonodaji, in sicer v drugem stavku člena 10 Uredbe št. 974/98¹¹.

---

¹⁰ UL L 139, 11.5.1998, str. 1.

¹¹ Poleg tega je z drugim stavkom člena 11 te uredbe kovancem, izraženim v eurih, podeljen status zakonitega plačilnega sredstva. Glej sodbo v zadevi C-422/19, *Hessischer Rundfunk*, EU:C:2021:63, točka 61.

22. Kjer obstaja obveznost plačila, za eurobankovce in eurokovance kot zakonito plačilno sredstvo velja: (i) obvezno sprejetje (upnik plačilne obveznosti ne sme zavriniti eurobankovcev in eurokovancev, razen če se obe strani dogovorita za drugo plačilno sredstvo); (ii) sprejetje s polno nominalno vrednostjo (denarna vrednost eurobankovcev in eurokovancev je enaka znesku, navedenem na bankovcih in kovancih); (iii) razrešitev od plačilnih obveznosti (dolžnik lahko upniku svoje plačilne obveznosti poravna z izplačilom v eurobankovcih in eurokovancih)¹².
23. Vendar je Sodišče v sodbi v zadevi *Hessischer Rundfunk* iz leta 2021 priznalo, da pride zaradi statusa eura kot zakonitega plačilnega sredstva in zlasti obveznosti upnikov, da sprejmejo eurobankovce in eurokovance za odpust dolgov, do omejitev zaradi razlogov v javnem interesu. Toda take omejitve morajo biti sorazmerne z zastavljenim ciljem v javnem interesu¹³.
24. Sodišče je v zvezi z omejitvami držav članic glede svobode opravljanja storitev ugotovilo, da sta preprečevanje in boj proti pranju denarja in financiranju terorizma legitimna cilja, povezana z zaščito javnega reda¹⁴. Ta cilja se zato lahko obravnavata tudi kot razloga v javnem interesu za uvedbo omejitev statusa eurobankovcev in eurokovancev kot zakonitega plačilnega sredstva.
25. Z načelom sorazmernosti se zahteva, da so zadevni ukrepi primerni za uresničitev legitimnih ciljev zadevne ureditve in da ne presegajo tega, kar je nujno za doseganje teh ciljev. Kadar je mogoče izbirati med več primernimi ukrepi, se je treba odločiti za najmanj omejujočega, pri čemer povzročene neprijetnosti ne smejo nesorazmerno presegati zastavljenih ciljev¹⁵.

---

¹² Zgoraj navedena sodba *Hessischer Rundfunk*, točka 67. Glej tudi Priporočilo Komisije z dne 22. marca 2010 o področju uporabe in učinkih, ki jih imajo eurobankovci in eurokovanci kot zakonito plačilno sredstvo (2010/191/EU), UL L 83, 30.3.2010, str. 70.

¹³ Zgoraj navedena sodba *Hessischer Rundfunk*, točki 67 in 68.

¹⁴ Sodba v zadevi C-212/11, *Jyske Bank Gibraltar*, EU:C:2013:270, točke 62–64 in navedena sodna praksa.

¹⁵ Zgoraj navedena sodba *Hessischer Rundfunk*, točka 70 in navedena sodna praksa.

26. Poleg tega je Sodišče sprejelo, da mora biti zakonodajalcu EU priznana široka diskrecijska pravica, ki ne velja izključno le glede narave in obsega predpisov, ki jih je treba sprejeti na področjih, na katerih njegovo delovanje zahteva tako politične kot gospodarske ali socialne odločitve ter na katerih je dolžan opraviti zapletene presoje in ocene, ampak delno tudi glede ugotavljanja osnovnih podatkov, tako da posledično ne gre za vprašanje, ali je bil ukrep, sprejet na takem področju, edini ali najboljši mogoč, temveč lahko na zakonitost tega ukrepa vpliva samo njegova očitna neprimernost glede na cilj, ki ga pristojne institucije želijo doseči¹⁶.
27. Komisija je v oceni učinka, priloženi predlogu, preučila tri možnosti¹⁷ za obravnavanje težav, ugotovljenih pri uporabi gotovinskih plačil za namene pranja denarja in financiranja terorizma, ter analizirala prednosti in slabosti vsake od njih. Na podlagi tega je sklenila, da je predlagana možnost optimalna, zlasti ker bi „zagotovila bolj usklajen pristop na celotnem notranjem trgu, zmanjšala neučinkovitosti sedanjega okvira za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma, tako da bi odpravila obveznosti trgovcev z blagom in izenačila konkurenčne pogoje za podjetja, hkrati pa ne bi postavljala pod vprašaj statusa eurobankovcev kot zakonitega plačilnega sredstva“¹⁸ (neuradni prevod).
28. Poleg tega Komisija v isti oceni učinka utemeljuje, da „bi bila taka omejitev skladna z obstoječimi mejnimi vrednostmi za kontrolo gotovine in bi zagotovila, da ne bi imela negativnega vpliva na ranljive skupine potrošnikov, če bi določila dovolj visoko zgornjo mejo za zadovoljitev njihovih potreb. Ta možnost bi državam članicam tudi omogočila, da ohranijo že obstoječe nižje omejitve, ob priznavanju, da lahko nacionalne posebnosti upravičijo nižje mejne vrednosti [...]“¹⁹ (neuradni prevod). Podobno kot v zadevi *Hessischer Rundfunk* bi se z navedenimi ukrepi ohranila druga plačilna sredstva, ki niso gotovina²⁰.

---

¹⁶ Sodbi v zadevi C-482/17, *Češka republika proti Parlamentu in Svetu*, EU:C:2019:1035, točki 77 in 78 in zadevi C-626/18, *Poljska proti Parlamentu in Svetu*, EU:C:2020:1000, točki 95 in 97.

¹⁷ 1) Nadaljnje izvrševanje sedanjega okvira za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma; 2) uvedba omejitve gotovinskih transakcij v višini 10 000 EUR na ravni EU, pri čemer se državam članicam omogoči, da določijo nižje mejne vrednosti, in 3) uvedba omejitve gotovinskih transakcij v znesku, nižjem od 10 000 EUR, na ravni EU (Ocena učinka, str. 116–117).

¹⁸ Ocena učinka, str. 116.

¹⁹ Ocena učinka, str. 116.

²⁰ Zgoraj navedena sodba *Hessischer Rundfunk*, točka 75.

29. Ob upoštevanju elementov iz zgoraj navedene ocene učinka, zlasti tehtanja različnih možnosti in različnih zadevnih interesov, se predlagana omejitev plačila v gotovini ne zdi očitno neprimerna za doseganje ciljev tega ukrepa.
30. Nazadnje je treba opozoriti, da dejstvo, da je ukrepe, o katerih se je razpravljalo v sodbi *Hessischer Rundfunk*, sprejela država članica, medtem ko naj bi predlagano omejitev sprejela Unija, ne more omajati zgornje utemeljitve.
31. V zvezi s tem je treba opozoriti, da Sodišče ni pripisalo posebnega pomena dejstvu, da je ukrep v javnem interesu opredeljen v nacionalnem pravu ali zakonodaji EU²¹. Z drugimi besedami, obseg in pomen pojma javnega interesa kot utemeljitve morebitne omejitve vrednosti eurobankovcev ali eurokovancev kot zakonitega plačilnega sredstva ne dovoljujeta razlikovanja glede na to, ali to omejitev uvedejo države članice ali Unija sama. Dejansko je v sekundarni zakonodaji EU (Uredba št. 974/98) določena tudi možnost, da države članice uvedejo take omejitve, kot bi bila tudi tu obravnavana omejitev uporabe gotovine.

b) Združljivost določb o omejitvah gotovine s temeljnimi pravicami in svoboščinami EU

32. Pravna služba Sveta je bila zaprosena za mnenje glede združljivosti prepovedi gotovinskega plačevanja v zneskih, ki presegajo 10 000 EUR, z Listino. Vendar v vprašanju ni pojasnjeno, v zvezi s katerimi temeljnimi pravicami in svoboščinami, določenimi v Listini, bi zadevna prepoved povzročila težave glede združljivosti. Uvodoma bi bilo treba opozoriti na dvoje:
33. Kot prvo na to, da kljub temu, da v 19 državah članicah obstajajo omejitve glede uporabe gotovine, podobne omejitvi, obravnavani tukaj, združljivost takih obstoječih omejitev s temeljnimi pravicami do zdaj ni bila izpodbijana niti je nista preučila Sodišče ali Evropsko sodišče za človekove pravice.

---

²¹ Glej na primer sodbo v zadevi C-114/96, *Kieffer*, EU:C:1997:316, zlasti točke od 28 do 37, v kateri je Sodišče ukrepe, ki jih je uvedla EU in ki imajo omejevalni učinek na notranji trg, preučilo na podlagi istih meril, kot so tista, ki lahko upravičijo enakovredne nacionalne omejitve.

34. Kot drugo na to, da pravo EU ne določa absolutne pravice do plačila v gotovini v vseh primerih. Prav tako taka pravica ni vključena v Listino²². Čeprav taka absolutna ali temeljna pravica do uporabe gotovine ne obstaja, je treba preučiti vprašanje, ali lahko zadevna prepoved vpliva na temeljne pravice, za uresničevanje katerih bi bila uporaba gotovine bistvena. Pomembne so lahko zlasti naslednje pravice: pravica do gospodarske pobude in lastninska pravica (člena 16 in 17 Listine) ter pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravica do varstva osebnih podatkov (člena 7 in 8 Listine).
35. Kar zadeva pravico do gospodarske pobude in lastninsko pravico, ni dvoma, da se lahko gotovina uporablja pri njenem uresničevanju, vendar pa taka uporaba ni splošno potrebna za uresničevanje teh temeljnih pravic v celoti, ki se lahko uresničujejo tudi z uporabo drugih oblik denarja ali drugih načinov plačila, ki niso gotovina²³. Poleg tega niti pravice do gospodarske pobude niti lastninske pravice ni mogoče razlagati na način, da nasprotujeta gospodarski ali finančni ureditvi zgolj zato, ker pomenita poseganje v uresničevanje teh pravic.
36. Izvajanje pravice do gospodarske pobude namreč nujno pomeni uskladitev interesov upravičencev z drugimi zaščitenimi zakonitimi interesi²⁴. V vsakem primeru ni mogoče sklepati, da predlagana omejitev pomeni kršitev te pravice, enako kot se na primer bonitetna ureditev ali protimonopolna politika nikoli nista šteli za nezdržljivi s svobodo gospodarske pobude.

---

²² Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca Pitruzzelle v združenih zadevah C-422/19 in C-423/19, *Hessischer Rundfunk*, EU:C:2020:756, točka 133.

²³ Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca Pitruzzelle v zgoraj navedeni zadevi *Hessischer Rundfunk*, točka 134.

²⁴ Pojasnilo k členu 16 (Svoboda gospodarske pobude) in navedena sodna praksa, UL C 303, 14.12.2007, str. 17.

37. Prav tako v zvezi z lastninsko pravico iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ta ni absolutna, ampak jo je treba obravnavati glede na njeno vlogo v družbi. Torej je mogoče uresničevanje lastninske pravice omejiti, če te omejitve dejansko ustrezajo ciljem v splošnem interesu, ki jim Unija sledi, in glede na zastavljene cilje ne pomenijo nesorazmernega in nedopustnega posega, ki bi ogrožal bistvo tako zagotovljene pravice²⁵. V okviru vprašanj v zvezi z zakonitim plačilnim sredstvom sta preučitvi cilja javnega interesa in sorazmernosti ukrepov, sprejetih v navedenih točkah do 23v tem primeru popolnoma veljavni za ugotovitev, da ,30 .predlagani ukrep ne bi povzročil neupravičenega posega v lastninsko pravico
38. V zvezi z lastninsko pravico je treba podati končno pripombo. Lahko bi trdili, da je neposredna povezava med uporabo gotovine in uresničevanjem te pravice pomembna v zvezi z elementi socialne vključenosti, tj. v zvezi z državljani, ki še nimajo dostopa do osnovnih finančnih storitev v Uniji in za katere je gotovina edino sredstvo za uresničevanje te temeljne pravice²⁶.
39. Vendar prepoved uporabe gotovine, ki se analizira, zadeva le plačila nad mejno vrednostjo (10 000 EUR), ki je dovolj visoka, da izključuje večino vsakodnevnih transakcij. Poleg tega se ta prepoved ne uporablja za fizične osebe, ki ne delujejo v poklicni vlogi. Kot je pojasnjeno v oceni učinka Komisije, ki je priložena predlogu, se te omejitve področja uporabe prepovedi zdijo sorazmerne za zagotovitev uresničevanja lastninske pravice ranljivih posameznikov z uporabo gotovine²⁷.

---

²⁵ Sodba v zadevah C-402/05 P in C-415/05 P, *Kadi in Al Barakaat International Foundation*, EU:C:2008:461, točka 355.

²⁶ Glede na študijo ECB iz leta 2017 3,64 % gospodinjstev v euroobmočju ni imelo dostopa do bančnih/finančnih storitev. Glej Ampudia, M., Ehrmann M., „*Financial inclusion: what's it worth?*“ (Finančna vključenost: koliko je vredna?), Serija delovnih dokumentov ECB št. 1990, januar 2017, zlasti tabela 1.

²⁷ Glej točko .tega mnenja 28

40. Določitev predlagane omejitve gotovinskega plačila lahko morda pomeni tudi poseg v pravici do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter varstva osebnih podatkov. Predlagana prepoved uporabe gotovine bi verjetno lahko pripeljala do relativnega posega v te pravice, zlasti tako, da bi lahko privedla do vzpostavitve evidence posebnih vidikov življenja zadevnih posameznikov in izpostavila vzorce njihovega zasebnega vedenja, kot sta potrošnja in splošna interakcija z njihovimi skupnostmi.
41. Ne glede na zgoraj navedeno na podlagi omejene intenzivnosti takega poseganja ni mogoče sklepati, da bi prepoved pomenila resnejši poseg v pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov v primerjavi s tistim, ki ga povzročajo obstoječe plačilne metode, ki niso gotovina, kot so debetne in kreditne kartice, elektronski prenosi, vključno s spletnimi nakupi, in v nobenem primeru ne kaže na njeno nesorazmernost. Poleg tega plačilo v gotovini samo po sebi ne zagotavlja večje anonimnosti kot druga sredstva za transakcije, saj se na splošno in v skladu z nacionalno zakonodajo izdajo računi za plačila za blago ali storitve, za to pa se načeloma zahteva osebna identifikacija prejemnika navedenega blaga ali storitev.
42. Opozoriti je treba tudi, da za obdelavo osebnih podatkov, ki jih upravljavci trga pridobijo s plačili, – ne glede na način plačila – v vsakem primeru velja zakonodaja EU o varstvu podatkov, ki v bistvu zagotavlja pravico do varstva teh osebnih podatkov. Nazadnje, kot je pojasnjeno zgoraj v okviru pravice do gospodarske pobude in lastninske pravice, za obseg zadevne prepovedi veljajo pomembne količinske in kvalitativne omejitve, ki zagotavljajo, da je večina vsakodnevnih transakcij izključena in da obseg tako ustvarjenega pretoka podatkov ne bi povzročil večji poseg v zasebnost, kot se s tistim, ki ga povzročajo katera koli obstoječa plačilna sredstva.

IV. ZAKLJUČEK

43. Glede na navedeno Pravna služba meni naslednje:

- (a) predlagana omejitev gotovinskih plačil ne posega v status eurobankovcev kot zakonitega plačilnega sredstva v Uniji, kot je določeno v PDEU in podrobneje opredeljeno v sekundarni zakonodaji;
  - (b) na enak način je predlagana omejitev združljiva s pravicami, svoboščinami in načeli, priznanimi v Listini, zlasti s pravico do gospodarske pobude in lastninsko pravico (člena 16 in 17 Listine) ter pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja ter pravico do varstva osebnih podatkov (člena 7 in 8 Listine).
-